

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทย ประยุกต์: กรณีศึกษาวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจภายในตน สำหรับนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ และประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจภายในตน ว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมในแต่ละกลุ่ม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจภายในตน และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม แตกต่างจากก่อนรับการอบรมหรือไม่ โดยมีการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยจำนวน 3 ข้อ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เพื่อพิจารณาคัดเลือกตัวแปรเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา สำหรับระยะที่ 2 เป็นการสร้างชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาระยะที่ 1

การศึกษาในระยะที่ 1 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านสถานการณ์ทางสังคม (การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสลับ) และจิตลักษณะต่างๆ(ความเชื่ออำนาจภายในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอิทธิบาท 4) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เพื่อพิจารณาคัดเลือกตัวแปรเพื่อนำมาใช้ในการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เริ่มจากลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ข้อ 1

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ จำนวน 153 คน โดยมีลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (ตารางที่ 1) เป็นนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 66 คน (ร้อยละ 43.1) รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน (ร้อยละ 36.6) และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน (ร้อยละ 19.6) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีเพียงจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.7) เป็นเพศหญิง จำนวน 116 คน (ร้อยละ 84.1) และชายจำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.9) มีอายุอยู่ในช่วง 18 - 27 ปี อายุเฉลี่ย 19.71 ปี แบ่งเป็นกลุ่มอายุ 18 - 20 ปี จำนวน 119 คน (ร้อยละ 77.8) และกลุ่มที่มีอายุ 21 - 27 ปี) จำนวน 34 คน (ร้อยละ 22.2) โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 1.92 - 4.00 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 โดยบิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 49 คน (ร้อยละ 36.8) รองลงมาคือ ข้าราชการ 31 คน (ร้อยละ 23.3) ธุรกิจส่วนตัว 28 คน (ร้อยละ 21.1) เกษตรกร 21 คน (ร้อยละ 15.8) และพนักงานเอกชน 4 คน (ร้อยละ 3.0) มารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 29.6) รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว 38 คน (ร้อยละ 26.8) ข้าราชการ 22 คน (ร้อยละ 15.5) เกษตรกร 22 คน (ร้อยละ 15.5) และพนักงานเอกชน 18 คน (ร้อยละ 12.7) ระดับการศึกษาของบิดาส่วนใหญ่ คือ ประถมศึกษา 53 คน (ร้อยละ 38.4) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 30.4) ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 27 คน (ร้อยละ 19.6) และปริญญาตรี 16 คน (ร้อยละ 11.6) สำหรับระดับการศึกษาของมารดาส่วนใหญ่ คือ ประถมศึกษา จำนวน 75 คน (ร้อยละ 53.2) รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 27.0) ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.6) และปริญญาตรี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 4.3) นักศึกษามีภูมิลำเนาในภาคกลางมากที่สุด จำนวน 55 คน (ร้อยละ 38.2) รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 46 คน (ร้อยละ 31.9) ภาคใต้ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 20.8) ภาคตะวันตก จำนวน 6 คน (ร้อยละ 4.2) ภาคตะวันออก จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.5) และภาคเหนือ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.4) มีจำนวนพี่น้องรวมตัวของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีพี่น้อง 2 คน จำนวน 88 คน (ร้อยละ 57.5) รองลงมาคือ มีพี่น้อง 3 คน จำนวน 27 คน (ร้อยละ 17.6) พี่น้อง 4-8 คน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 13.1) และเป็นลูกคนเดียว จำนวน 18 คน (ร้อยละ 11.8) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นบุตรลำดับที่ 1 จำนวน 81 คน (ร้อยละ 54.0) รองลงมาคือ เป็นบุตรลำดับที่ 2 จำนวน 46 คน (ร้อยละ 30.7) และเป็นบุตรลำดับที่ 3 จำนวน 16 คน (ร้อยละ 10.7) นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 4,001-6,000 บาท จำนวน 71 คน (ร้อยละ 46.7) รองลงมาคือ มีรายได้ 2,000-4,000 บาท จำนวน 59 คน (ร้อยละ 38.8) และมีรายได้เดือนละ 6,001-10,000 บาท จำนวน 22 คน (ร้อยละ 14.5)

ตารางที่ 1 ค่าสถิติข้อมูลลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ชั้นปี (N=153)	1	66	43.1	
	2	56	36.6	
	3	30	19.6	
	4	1	0.7	
เพศ (N=138)	หญิง	116	84.1	
	ชาย	22	15.9	
อายุ (N=153)	18 - 20 ปี	119	77.8	19.71
	21 - 27 ปี	34	22.2	
เกรดเฉลี่ยสะสม (N=151)	1.92 - 2.50	21	13.9	2.99
	2.51 - 3.00	57	37.8	
	3.01 - 3.50	53	35.1	
	3.51 - 4.00	20	13.2	
อาชีพบิดา (N=133)	ข้าราชการ	31	23.3	
	รัฐวิสาหกิจ	49	36.8	
	เอกชน	4	3.0	
	ธุรกิจส่วนตัว	28	21.1	
	เกษตรกร	21	15.8	
อาชีพมารดา (N=142)	ข้าราชการ	22	15.5	
	รัฐวิสาหกิจ	42	29.6	
	เอกชน	18	12.7	
	ธุรกิจส่วนตัว	38	26.8	
	เกษตรกร	22	15.5	
ระดับการศึกษาบิดา (N=138)	ประถมศึกษา	53	38.4	
	มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6	42	30.4	
	ปริญญาตรี	16	11.6	
	สูงกว่าปริญญาตรี	27	19.6	
ระดับการศึกษามารดา (N=141)	ประถมศึกษา	75	53.2	
	มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6	38	27.0	
	ปริญญาตรี	6	4.3	
	สูงกว่าปริญญาตรี	22	15.6	

ตารางที่ 1 ค่าสถิติข้อมูลลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

	ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
ภูมิสำเนา (N=144)	ภาคเหนือ	2	1.4	
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	46	31.9	
	ภาคกลาง	55	38.2	
	ภาคตะวันออก	5	3.5	
	ภาคตะวันตก	6	4.2	
	ภาคใต้	30	20.8	
จำนวนพี่น้อง (N=153)	1 คน	18	11.8	2.41
	2 คน	88	57.5	
	3 คน	27	17.6	
	4-8 คน	20	13.1	
บุตรลำดับที่ (N=150)	1	81	54.0	
	2	46	30.7	
	3	16	10.7	
	4	3	2.0	
	5	2	1.2	
	7	1	0.7	
	8	1	0.7	
	รายได้ (N=152)	2,000 – 4,000 บาท	59	38.8
4,001 – 6,000 บาท		71	46.7	
6,001 – 10,000 บาท		22	14.5	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไปนี้เป็นข้อเสนอผลตามสมมติฐาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และอิทธิบาท 4 กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน อิทธิบาท 4 กับพฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	SD	ความเชื่อ อำนาจในตน	แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	อบรมเลี้ยงดู แบบรัก สนับสนุน	อิทธิบาท 4
พฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา	97.66	9.09	.48*	.38*	.29*	.56*
ความเชื่ออำนาจในตน	63.59	6.37		.66*	.25*	.68*
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	46.92	4.64			.16	.71*
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	49.50	5.45				.28*
อิทธิบาทสี่	62.32	6.43				

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน อิทธิบาท 4 กับพฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา (ตารางที่ 2) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ($r = .48$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r = .38$) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($r = .29$) และอิทธิบาทสี่ ($r = .56$)

ตอนที่ 2 การศึกษาในระยะที่ 2

การศึกษาระยะที่ 2 เป็นการสร้างชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา จากการศึกษาในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกจิตลักษณะเดิม จำนวน 2 ตัว ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มาสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจภายในตน สำหรับนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ รวมทั้งประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจภายในตน ว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมในแต่ละกลุ่ม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และพฤติกรรมกาปฏิบัติงาน แตกต่างจากก่อนรับการอบรมหรือไม่ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เริ่มจากลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน 1 ข้อ

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในระยะที่ 2 นี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาการแพทย์แผนไทย ประยุกต์ จำนวน 60 คน โดยทำการทดลองด้วยการฝึกความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมกาปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยการดำเนินการวิจัย ได้แบ่งกลุ่มการทดลอง เป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และกลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มที่ได้รับการฝึกอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ดังมีรายละเอียดลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติข้อมูลลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มฝึกความเชื่ออำนาจในตน		กลุ่มฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		กลุ่มฝึกทั้ง 2 อย่าง		กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		ชั้นปี	2	9	60.0	6	40.0	14	93.3
	3	6	40.0	9	20.0	1	6.7	6	40.0
เพศ	ชาย	4	26.7	9	60.0	3	20.0	3	20.0
	หญิง	11	73.3	6	40.0	12	80.0	12	80.1
อายุ	18 ปี	2	13.3	-	-	4	26.7	3	20.0
	19 ปี	9	60.0	5	33.3	11	73.3	5	33.3
	20 ปี	4	26.7	8	53.3	-	-	6	40.0
	21 ปี	-	-	1	6.7	-	-	1	6.7
	27 ปี	-	-	1	6.7	-	-	-	-
เกรดเฉลี่ยสะสม	1.92 - 2.50	-	-	3	20.0	-	-	2	13.3
	2.51 - 3.00	6	40.0	3	20.0	4	26.7	7	46.7
	3.01 - 3.50	6	40.0	6	40.0	5	33.3	5	33.3
	3.51 - 4.00	3	20.0	3	20.0	6	40.0	1	6.7
อาชีพบิดา	ข้าราชการ	2	15.4	-	-	3	21.4	3	23.1
	รัฐวิสาหกิจ	10	76.9	6	46.2	4	28.6	-	-
	เอกชน	-	-	1	7.7	1	7.1	-	-
	ธุรกิจส่วนตัว	1	7.7	3	23.1	4	28.6	4	30.8
	เกษตรกร	-	-	3	23.1	2	14.3	6	46.2

ตารางที่ 3 ค่าสถิติข้อมูลลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มฝึกความเชื่อ		กลุ่มฝึกแรงจูงใจ		กลุ่มฝึก		กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก	
		อำนาจในตน		ใฝ่สัมฤทธิ์		ทั้ง 2 อย่าง		การฝึก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพมารดา	ข้าราชการ	1	7.7	-	-	1	6.7	3	23.1
	รัฐวิสาหกิจ	9	69.2	3	21.4	5	33.3	1	7.7
	เอกชน	1	7.7	4	28.6	1	6.7	-	-
	ธุรกิจส่วนตัว	2	15.4	5	35.7	4	26.7	7	53.8
	เกษตรกร	-	-	2	14.3	4	26.7	2	15.4
ระดับการศึกษาบิดา	ประถมศึกษา	10	66.7	6	54.5	5	35.7	5	35.8
	มัธยมศึกษา	3	20.0	3	27.3	5	35.7	3	21.4
	ปริญญาตรี	1	6.7	2	18.2	3	21.4	3	21.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	6.7	-	-	1	7.1	3	21.4
ระดับการศึกษามารดา	ประถมศึกษา	9	64.3	9	75.0	3	21.4	6	42.9
	มัธยมศึกษา	3	21.4	3	25.0	6	42.9	4	28.6
	ปริญญาตรี	1	7.1	-	-	2	14.3	1	7.1
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	7.1	-	-	3	21.4	3	21.4
ภูมิลำเนา	ภาคเหนือ	-	-	2	15.4	-	-	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	6	42.9	3	23.1	4	28.6	4	28.6
	ภาคกลาง	3	21.4	5	38.5	2	14.3	6	42.9
	ภาคตะวันออก	1	7.1	1	7.7	-	-	1	7.1
	ภาคตะวันตก	-	-	1	7.7	2	14.3	-	-
	ภาคใต้	4	28.6	1	7.7	6	42.9	3	21.4
จำนวนพี่น้อง	1 คน	1	6.7	2	13.3	1	6.7	4	26.7
	2 คน	9	60.0	8	53.3	10	66.7	8	53.3
	3 คน	4	26.7	3	20.0	2	13.3	2	13.3
	4 คน	1	6.7	1	6.7	2	13.3	-	-
	5 คน	-	-	1	6.7	-	-	1	6.7
บุตรลำดับที่	1	5	35.7	1	46.7	10	66.7	9	60.0
	2	5	35.7	5	33.3	4	26.7	5	33.3
	3	3	21.4	2	13.3	1	6.7	1	6.7
	4	1	7.1	-	-	-	-	-	-
	5	-	-	1	6.7	-	-	-	-
รายได้	2,000-4,000 บาท	9	60.0	4	26.7	6	40.0	5	33.3
	4,001-6,000 บาท	5	33.3	9	60.0	7	46.7	7	46.7
	6,001-10,000 บาท	1	6.7	2	13.3	2	13.3	3	20.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไปนี้เป็น การเสนอผลตามสมมติฐาน ซึ่งมีลำดับดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม และระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึก กับไม่ได้รับการฝึก 2) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) ของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา

1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความเชื่ออำนาจในตน ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม และกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมกับกลุ่มที่ไม่รับการฝึกอบรม

1.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตนจำแนกตามกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก	30	57.10	5.19	9.44	.001
กลุ่มที่ได้รับการฝึก	30	69.00	4.56		

การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่ออำนาจในตนเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก (ตารางที่ 4) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนของกลุ่มที่ได้รับการฝึก และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยหลังการฝึกอบรมกลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตนมีความเชื่ออำนาจในตนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก แสดงว่า การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพทำให้กลุ่มที่ได้รับการฝึกมีความเชื่ออำนาจในตนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำแนกตามกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก	30	39.77	2.73	9.68	.001
กลุ่มที่ได้รับการฝึก	30	49.00	4.46		

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก (ตารางที่ 5) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ได้รับการฝึก และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยหลังการฝึกอบรมกลุ่มที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก แสดงว่า การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพทำให้กลุ่มที่ได้รับการฝึกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนความเชื่ออำนาจในตน หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างก่อนการฝึกอบรมกับเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตนของกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน จำแนกตามช่วงเวลาการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
ก่อนการฝึกอบรม	30	56.37	2.95	17.32	.001
หลังการฝึกอบรม	30	69.00	4.56		

การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่ออำนาจในตนก่อนการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน (ตารางที่ 6) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนของผู้ที่ได้รับการฝึกในช่วงก่อนการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเชื่ออำนาจในตนเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำแนกตามช่วงเวลาการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
ก่อนการฝึกอบรม	30	39.10	2.26	12.49	.001
หลังการฝึกอบรม	30	49.00	4.46		

การเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตารางที่ 7) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้ที่ได้รับการฝึกในช่วงก่อนการฝึกอบรม และเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

สรุปได้ว่า เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนความเชื่ออำนาจในตนหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

2) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมของกลุ่มที่ได้รับการฝึกและไม่ได้รับการฝึก

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
การฝึกความเชื่ออำนาจในตน (ก)	1.67	1	1.67	.02	.89
การฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ข)	48.60	1	48.60	.54	.47
ก x ข	229.27	1	229.27	3.31	.07
ส่วนที่เหลือ	5064.40	56	90.44		

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาก่อนการฝึกอบรม พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ การฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า คะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัว และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว (ตารางที่ 8)

สรุปได้ว่า คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ไม่แปรปรวนไปตามการฝึกความเชื่ออำนาจในตน หรือการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา จำแนกตามการเข้ารับการฝึกอบรมจิตลักษณะ (ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
การฝึกความเชื่ออำนาจในตน (ก)	952.02	1	952.02	22.05	.01
การฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ข)	582.82	1	582.82	13.50	.01
ก x ข	228.15	1	228.15	5.28	.02
ส่วนที่เหลือ	2417.87	56	43.18		

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาตามการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การฝึกความเชื่ออำนาจในตน	การฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	12	11
ฝึก	ฝึก	22	15	108.20	6.94	2.33	4.07	14.2*
ฝึก	ไม่ฝึก	21	15	105.87	4.41		1.74	11.87*
ไม่ฝึก	ฝึก	12	15	104.13	6.10			10.13*
ไม่ฝึก	ไม่ฝึก	11	15	94.00	8.24			

* มีนัยสำคัญที่ .05

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ การฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตารางที่ 9) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างเชื่อมั่นได้เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (ตารางที่ 10) พบว่า

- 1) นักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ถ้าได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน
- 2) นักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน ถ้าได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 3) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกจิตลักษณะทั้ง 2 ด้าน อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกจิตลักษณะทั้ง 2 ด้าน มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการทำงานของนักศึกษาแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่ละตัว คือ การฝึกความเชื่ออำนาจในตน หรือการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างเชื่อมั่นได้ (ตารางที่ 9) กล่าวคือ นักศึกษาที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึก (ค่าเฉลี่ย 107.03 และ 99.07 ตามลำดับ) หรือนักศึกษาที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึก (ค่าเฉลี่ย 106.17 และ 99.93 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมมาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน 2) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ 3) นักศึกษาที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการทำงานอย่างเหมาะสมน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกทั้งความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการทำงานของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม ของนักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการทำงานของนักศึกษา จำแนกตามความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
ความเชื่ออำนาจในตน (ก)	861.82	1	861.82	27.43	.01
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ข)	847.35	1	847.35	26.97	.01
ก x ข	123.33	1	123.33	3.93	.05
ส่วนที่เหลือ	1759.60	56	31.42		

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความเชื่ออำนาจ ในตน	แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	รหัส	จำนวน คน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	21	12	11
สูง	สูง	22	16	110.25	5.56	4.85*	4.92*	15.75*
สูง	ต่ำ	21	15	105.40	3.48		0.07	10.90*
ต่ำ	สูง	12	9	105.33	4.21			10.83*
ต่ำ	ต่ำ	11	20	94.50	7.02			

* มีนัยสำคัญที่ .05

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา พิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละ 2 ตัวแปร คือ ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตารางที่ 11) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างเชื่อมั่นได้ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับของตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตารางที่ 12) พบว่า 1) นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำก็ตาม ถ้ามีความเชื่ออำนาจในตนสูงมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ 2) นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงหรือต่ำก็ตาม ถ้ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ 3) นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากที่สุด ในส่วนของนักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที่ละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่ละตัว คือ ความเชื่ออำนาจในตน หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างเชื่อมั่นได้ (ตารางที่ 11) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ (ค่าเฉลี่ย 107.83 และ 99.92 ตามลำดับ) หรือนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 107.79 และ 99.95 ตามลำดับ)

ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 107.79 และ 99.95 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมาก ได้แก่ 1) นักศึกษาที่ความเชื่ออำนาจในตนสูง 2) นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และ 3) นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน พร้อมทั้งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมมากที่สุด คือนักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน พร้อมทั้งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตน พร้อมทั้งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ในการศึกษาครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของความเชื่ออำนาจในตน แรงใจไม่สั่นฤทธิ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน ของนักศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงใจไม่สั่นฤทธิ์ แต่ละกลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตน และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษา หลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตนของนักศึกษา ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	68.20	4.14	1.16	.264
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	66.87	5.53		

การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่ออำนาจในตนหลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 13) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนหลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับความเชื่ออำนาจในตนของนักศึกษา โดยความเชื่ออำนาจในตน ยังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	105.87	4.41	.94	.364
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	105.33	4.42		

การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 14) พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษายังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษา หลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	47.80	4.30	1.47	.164
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	49.27	4.06		

การเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 15) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	104.13	6.10	1.29	.218
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	101.00	11.22		

การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษาหลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 16) พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษาหลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของนักศึกษายังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

3) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา หลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่ออำนาจในตนของนักศึกษา ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	69.80	4.95	.77	.454
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	69.47	5.89		

การเปรียบเทียบคะแนนความเชื่ออำนาจในตนหลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 17) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนหลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับความเชื่ออำนาจในตนของนักศึกษา โดยความเชื่ออำนาจในตนยังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	50.20	4.43	1.32	.208
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	49.13	5.36		

การเปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 18) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่าง หลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม 1 เดือน ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t	p-value
หลังการฝึกอบรม	15	108.20	6.94	1.35	.199
หลังการฝึกอบรม 1 เดือน	15	107.00	6.86		

การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลังการอบรม-หลังการอบรม 1 เดือน (ตารางที่ 19) พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลังการอบรม และหลังการอบรม 1 เดือน ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า การฝึกอบรมนี้สามารถสร้างความคงทนให้กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักศึกษายังไม่เปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน

สรุปได้ว่า หลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้นแล้ว 1 เดือน นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน กลุ่มที่ได้รับการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมไม่เปลี่ยนแปลง แสดงว่า การฝึกอบรมครั้งนี้ สามารถสร้างความคงทนให้กับความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม